

A Magyar Köztársaság Nevében !

A Legfelsőbb Bíróság mint felülvizsgálati bíróság dr. Hankóné dr. Tolerian Marianna ügyvéd által képviselt felperesnek, dr. Szabó István ügyvéd által képviselt alperes ellen kölcsön megfizetése iránt a Hajdúszoboszlói Városi Bíróságnál 2.P.20.066/2006. szám alatt indult és másodfokon a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 1.Pf.20.620/2007/4. számú ítéletével befejezett perében az említett jogerős ítélet ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság mint felülvizsgálati bíróság a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 1.Pf.20.620/2007/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 12.000 (Tizenkettőezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság 24. sorszámu ítéletében 2,672.300 Ft tőke és ennek kamatai megfizetésére kötelezte az alperest a felperes javára. Az ítéletben megállapított tényállás szerint a felperes leánya P. K. - és az alperes 1994-től házastársak voltak, házassági életközösségük 2001. júniusában megszakadt, majd házasságukat a bíróság felbontotta. Még életközösségük fennállása alatt a felperes és az alperes kölcsönszerződést kötöttek egymással, majd 2000. október 23-án kelt elismervényben rögzítették, hogy a felperes mint kölcsönadó az alperesnek 2,600.000 Ft kölcsönt adott át, melyet az alperes 2000. december 31-éig köteles megfizetni. Az elismervényt tanúként S. E. és P. K. írta alá. Az elsőfokú bíróság azért

marasztalta az alperest az elismervényben szereplő tőkeösszeg és annak lejárt ügyleti kamatai tekintetében, mert álláspontja szerint sikertelen maradt az alperes arra irányuló bizonyítása, hogy kölcsön címén nem áll fenn tartozása a felperes felé, egyebekben azt az állítását sem tudta az alperes bizonyítani, hogy egy üres papíron, felesége kérésére helyezte el aláírását, azért, hogy azt felesége hivatalos ügyintézés során felhasználhassa.

Az első fokú ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az első fokú ítélet megváltoztatása mellett elsődlegesen keresetének elutasítását, másodlagosan a marasztalás tőkeösszegének 1,336.150 Ft-ra való leszállítását kérte.

A másodfokú bíróság szerint az elsőfokú bíróság helyes tényállás alapján, a bizonyítékok okszerű mérlegelésével döntött az alperes marasztalásáról. Az alperes másodlagos fellebbezési kérelmével kapcsolatban arra hivatkozott, hogy a Csjt. 30.§-ának (2) bekezdése által felállított vélelem szerint a vagyonközösség fennállása alatt bármelyik házastárs által megkötött visszterhes ügyletet a másik házastárs hozzájárulásával kötött ügyletnek kell tekinteni. Az alperest és volt házastársát ebből következően a Ptk. 334.§ (2) bekezdése szerinti egyetemleges kötelezettnek kell tekinteni, és bármelyiküktől - a Ptk. 337.§ (1) bekezdésében írtak szerint - az egész szolgáltatás követelhető.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet megváltoztatását és elsődlegesen a kereset elutasítását, másodlagosan az első fokú ítéletben írt marasztalási összeg 50 %-kal való mérséklését kérte.

Fenntartotta azt az álláspontját, hogy az eljáró bíróságok téves tényállás alapján hozták meg döntésüket, ugyanis az alperes nem ismerte az elismervényen található aláírása feletti szövegrész tartalmát.

Sérelmezte, hogy a jogerős ítélet a Ptk. 334.§ (2) bekezdésének téves alkalmazásával az alperest és volt házastársát egyetemleges kötelezettnek tekintette. E jogszabály alkalmazásának csak nem osztható szolgáltatások esetén van helye, a perbeli pénzkövetelés viszont osztható szolgáltatásnak minősül, ezért a felperes által követelt összegnek csak a felét köteles az alperes megfizetni.

A felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból a jogerős ítélet nem jogszabálysértő.

Az elismervényt tanúként aláíró S. E. a bíróság előtt tett tanúvallomásaiban maga adta elő, hogy az elismervény megszerkesztésére és aláírására jelenlétében került sor, ugyanakkor az alperes - ahogy arra a másodfokú bíróság is rámutatott - meg sem kísérelte annak bizonyítását, hogy az okirat hamisítvány lenne. Minderre figyelemmel önmagában az a körülmény, hogy az alperes

felülvizsgálati kérelmében is fenntartotta azon állítását, hogy részéről üres papírlap aláírására került sor és az elismervény tartalmát nem ismerte, nem ad alapot a jogerős ítélet megváltoztatásához.

A másodlagos felülvizsgálati kérelemmel kapcsolatban a Legfelsőbb Bíróság álláspontja a következő:

A perbeli esetben a házassági vagyontörség fennállása alatt a házastársak közül csak az alperes kötött visszterhes ügyletet harmadik személlyel, azaz a felperessel. A szerződés kötelezettje az alperes, akinek a felelőssége a teljes tartozás visszafizetéséért a kötelmi jogviszony alapján a Ptk. 523.§ (1) bekezdése értelmében áll fenn. A jogosult a követelését a vele szerződő féllel szemben érvényesítheti függetlenül attól, hogy van-e házastársa vagy hogy a szerződést a házastárs hozzájárulásával kötött ügyletnek kell-e tekinteni.

A Csjt. 30.§-ának (3) bekezdése az egyik házastárs által a vagyontörség fennállása alatt egyedül kötött ügyletért a másik ügyletben részt nem vevő házastárs felelősségét állapítja meg a közös vagyontól ráeső része erejéig. Ez a szabály felelősségi szabály, ezért nem jelenti azt, hogy a kölcsönszerződés ilyen esetekben a kötelezetti oldalon többalanyú kötelemmé változna, és az adósnak a szerződésben vállalt, a jogosulttal szembeni szolgáltatása megoszlaná közte és a házastársa között. Az egyedül szerződő fél kötelezettsége a szerződés szerint áll fenn, azaz a teljes szolgáltatásért, de a másik házastárs is felelős lesz az ügylet teljesítéséért, - bizonyos esetekben és korlátozott terjedelemben - tehát a szerződés jogosultja az egyedül szerződő féllel együtt a másik házastárs egyetemleges marasztalását is kérheti a Csjt. felelősségi szabálya alapján, vagy akár a szerződésben részt nem vevő házastárs kötelezését is, aki a teljes ügyletért tartozik helytállni. Ez a felelősségi szabály azonban a jogosult jogait a szerződés alanyával szemben nem csökkenti, hanem az ügyleti forgalom biztonságát erősíti. Mindebből viszont az következik, hogy a felperes keresete alapján a felperes jogosult volt a teljes kölcsöntartozás megfizetését az alperestől követelni, és az alperes ily módon való marasztalása megfelelt a Ptk. 523.§-ának.

Mindezekre tekintettel döntött a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275.§ (3) bekezdés alkalmazásával a rendelkező részben írtak szerint. Az alperes felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre, ezért köteles volt megfizetni a felperes ügyvédi munkadíj formájában felmerült perköltségét, melynek összegét a Legfelsőbb Bíróság a ténylegesen kifejtett ügyvédi munkára is figyelemmel mérsékelte - ÁFA-val növelt - összegben határozta meg a Pp. 270.§ (1), 78.§ (1) bekezdés és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3.§ (5) és (6) bekezdés alapján. Az alperes személyes költségmentessége folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték az állam terhén marad.

Budapest, 2007. november 20.

**Salamonné Dr. Solymosi Ibolya s. k. a tanács elnöke,
Dr. Lőrincz Györgyné s.k. előadó-bíró,
Gyöngyösiné Dr. Gyügyei Klára s. k. bíró**

A kiadmány hiteléül:

(Hajdu Mihályné)
bíróági írnok